

(vernieuwde versie)

De motor van Jan Hanlo.

In 1965 loop ik stage in de Volkshogeschool in het kasteel Geerlingshof in Valkenburg.

In de portierswoning van dat kasteel woont de dichter Jan Hanlo.

Jan Hanlo hoort medio '60 bij de meest spraakmakende Nederlandse dichters. Hij is met J. Bernlef en K. Schippers redacteur van het tijdschrift Barbarber en rond de gesubsidieerde uitgave van zijn klankgedicht 'Oote' (Oote boe/oote, oote, oote, oote boe/ oote boe enz.) is veel ophef.

Mijn favoriete gedicht van hem is: 'Een erwt/zo groot als een voetbal/is geen erwt//

Af en toe kom ik Jan Hanlo tegen, ik bel ook wel eens bij hem aan.

Soms doet hij of ik lucht ben, soms doet hij of hij niet thuis is, maar een andere keren doet hij open en ben ik zijn beste vriend, het is maar hoe zijn pet staat.

De portierswoning is klein.

In de huiskamer staat één tafel met een typemachine en een stoel, de rest wordt gevuld met een motor met een ouderwetse helm aan het stuur.

Door die grote motor lijkt die huiskamer zo klein.

'Het is een Vincent HRD' zegt Jan Hanlo. 'Die motorfiets is m'n lust en m'n leven...maar levensgevaarlijk. Even niet opletten en je bent er geweest. De dood is een fluitje van een cent'.

De motor en de dood houden me niet echt bezig, dichters zeggen wel vaker iets dat ik niet begrijp.

Ik denk er weer aan wanneer ik de Jan Hanlo's ouderwetse motorhelm in het Haags Letterkundig Museum zie.

Hanlo draagt die helm wanneer hij op 14 juni 1969 in Berg en Terblijt een dodelijk motorongeluk krijgt.

Het is een week nadat zijn Marokkaanse vriendje door de Vreemdelingenpolitie wordt opgepakt en Nederland wordt uitgezet.

Jan Hanlo is zijn vriendje kwijt, hij heeft even niet opgelet, de dood is een fluitje van een cent.

